

(ZÁ)ŠKOLÁČIK

ŠKOLSKÉ NOVINY

Základná škola
Bezručova 66
Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

E-MAIL: zsbezrucatn@centrum.sk

číslo 1

školský rok

2015 - 2016

naše noviny vychádzajú výlučne na recyklovanom papieri

Z obsahu :

Koncert na školskom dvore

Tajomná noc
v škole

Naša
tvorba
Zaujímavé výlety a
exkurzie

Týždeň zdravia

čaiňičky
komiks

Rok Ľudovíta Štúra

Titanic

naše úspechy
v súťažiach

(zá)ŠkoLÁČik

Redakcia (zá) ŠkoLÁČika vám ďakuje
ZA čas, kToRý sTe vENovAli
Jeho pReČiTANIU

Redakčná Rada:

Emma Litvová (8.A), Ondrej
Bublavý (8.B), Zdenka Karneková
(6.A), Emma Plíhalová (6.B),
Sarah Mrvová (6.B), Michal Kišš
(6.B), Laura Pilková (6.B), Filip
Sýkora (5.B), Nicole Purdešová
(4.A), Livia Joneková (4.A)

Odborná Spolupráca:

Mgr. Katarína Bošanská

Prispievatelia:

Anna Vancová (9.A), Michaela
Szturcová (9.B), Matej Kučák
(5.A), Katarína Bakayová Ema
Čudaiová (5.B), Nina Veličová
(5.B), Emma Kraus (5.B), Adam
Žuk (5.B), Dáša Čechovská (5.B),
Ema Hunčíková (5.C), Silvia
Kišková (5.C), Adam Sadloň
(3.B), Timea Karyová (3.B), Sara
Žilinčanová (3.B), žiaci 2.B s pani
učiteľkou Mgr. Tatianou
Vancovou

Vydávateľ:

ZŠ Bezručova 66 Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

Milí naši čitatelia!

A je to opäť tu! Do lavíc
ste zasadli vy, milí žiaci.
Za katedry ste sa postavili
vy, drahí učitelia. Dovoľte
nám, celej redakčnej rade,
privítať Vás, všetkých
tých, ktorí ste súčasťou
našej školy, v novom
školskom roku 2015/2016.

Opäť sa rozbehol kolotoč
školských povinností.
Veríme však, že si popri
vašom dennodennom trápení
sa s domácimi úlohami a
učením sa nájdete čas na
nás, resp. na naše články,
texty, básne, skratka na
výplody našej fantázie.
Písali sme ich predsa pre
Vás.

Môžete sa napríklad tešiť
na príbehy s vianočnou
tematikou, ale aj texty
náučného charakteru.
Schuť sa zasmejte na
výbere našich
najobľúbenejších vtipov a
potrápte si hlavičku na
tajničkách a krížovkách. Po
prečítaní všetkých strán
nezabudnite na anketu o
najznámejších ľuďoch
všetkých čias. Vyjadrite
svoj názor prostredníctvom
anketového lístka a my vám
sľubujeme, že v druhom
číisle sa dozvieme
vyhodnotenie tejto
zaujímavej ankety.

Veríme, že sa Vám
časopis bude páčiť. Minulý
rok sa Záškolačikovi na
súťaži školských časopisov
darilo, umiestnil sa v
zlatom pásme. Držte mu
teda palce, aby svoje
prvenstvo obhájil aj tento
rok.

Vaša redakcia

Obsah

V škole to žije

Sláčikové kvarteto z Opery SND (4)
Angličtina netradične (5)
Týždeň zdravia (6)
Tekvičková slávnosť (8)
Booble ball (11)
Svätý Mikuláš (17)
Jubilejná 10. Tajomná noc (20 - 21)

Zážitky za bránou školy

Titanic 20.10.2015 (7)
Exkurzia v Žiari nad Hronom (10)
Malí cestovatelia (10)
Návšteva knižnice (11)

Naša tvorba

Spomíname na letné prázdniny (3)
Každý chce byť miliónárom (11)
Vedeli ste, že?... (19)

Básne:

Prázdniny (3)
Kocúrik (3)
Grécko (3)
Adaptácia Štúrovej básne
Rozlúčenie – Závislý (14)
Čo je môj štýl (16)
Vrabec kulturista (16)
Sova (16)
Hrošík neposlúcha (17)
Kvitnutie lásky (22)

Príbehy:

Strašidelný príbeh (9)
Paródia na tri prasiatka (9)
Cestujúca kúpeľňa (9)
Štúr 21. storočia (14)
Zmysel Vianoc (16)
Príbeh o vianočnej lampe (22)
O čom sníva ľadový medveď (22)
A prečo? (22)
Balíček (21)

Komiks: Vianočný darček (12 - 13)

Učíme sa cudzie jazyky

Nemecká tajnička (15)
English crossword (18)

Zábava

Vtipy (18)
Hádanky (3), (4)
Tajničky (15), (17)
Osemsmerovka (17)
Krížovka (15)
Anketa – Kto je najznámejší človek
všetkých čias (23)

Naše úspechy v súťažiach

Trenčianske hodiny, Olympiáda
ANJ, Olympiáda SJL, Výtvarná
súťaž, Badminton, OXFORD
FLORBAL ZŠ CUP 2015, Mikulášsky
futbový turnaj (24)

Spomíname na letné prázdniny

Tieto prázdniny boli asi tie druhé najlepšie, na ktoré si doteraz pamätám. Bola som na úžasnom tábore s Američanmi a išli sme za rodinou na východné Slovensko.

V tábore bolo super. Prebehol d'alší rok a konečne som sa stretla s kamošmi z Texasu.

Opäť som sa toho veľa naučila. Za jeden týždeň sme prebrali viac „lekcií“ než v škole za jeden polrok. Témy boli naozaj rôzne, od vianočných tradícií až po plazy. Američanom sme aj my porozprávali o našich tradíciách. Boli celkom prekvapení z toho, ako my slávime Vianoce. Najviac sa im zapáčilo, že pod obrus dávame šupinky od rýb, aby sme mali v d'alšom roku šťastie.

V tábore okrem toho, že sme sa tam učili po anglicky, sme mali aj krúžky, vodný deň a iné aktivity. Už teraz sa teším na d'alší rok strávený s kamošmi z Texasu.

Na východe bolo nezabudnuteľné. Boli sme v Aquacity Poprad a vo Vysokých Tatrách.

Z Vysokých Tatier mám jeden veľmi vtipný zážitok. Išli sme pozrieť kamarátov, kráčali sme v šľapkách, ale potom sme zistili, že ideme na túru, takže nič extra v jednoduchých šľapečkách.

Bolo celkom divné, že skoro všade boli iba Japonci s "nikonmi" a českí turisti s bielymi podkolenkami v sandáloch. Asi preto to bol taký nezabudnuteľný zážitok.

Emma Plíhalová, 6.B

Prázdniny

Prázdniny

Naši piatáci z 5.A, 5.B a 5.C mali za úlohu na hodine slovenského jazyka napísať báseň s názvom „Prázdniny“. Tu sú ich básne:

*Opäť sa jún s júlom stretá
a nás máta v mysli veta.
Školský rok sa končí zas
a nás čaká prázdnin čas.*

Ninka Veličová (5.B)

*Skončili sa prázdniny,
je mi smutno za nimi.
Mal som také vidiny,
že som úplne nevinný.
Školský rok je zas iný,
nové knihy dali mi.
Bežal som ja za nimi,
medailu hneď dali mi.*

Adam Žuk (5.B)

*Škola už je za nami,
začali sa prázdniny.
Leto v plnom prúde je,
slniečko nás zohreje
a voda zas osvieži
na skalnatom pobreží.
Super vec sú prázdniny,
sú to také krásne dni.*

Emma Kraus (5.B)

*Po prázdninách sú všetci iní,
keď zbadám učiteľky,
asi mám vidiny.
Učiteľky poznámku dali mi,
ale ja viem, že som nevinný.
Matej Kučák (5.A)*

Básnime na hodinách SJL

Podobnú úlohu, teda vymyslieť báseň, dostali piatáci na slovenčine aj na tému „kocúrik“:

*Bol raz malý kocúrik,
čo vyskočil na múrik.
Zlízal všetky písmená,
a tak zostal bez mena.*

*Uchmatol si kúsok šunky,
z fúzov spravil malé vlnky.
Bol to veľký krásavec,
žmurkal na nás spoza pec.*

Silvia Kišková (5.C)

*Ja som kocúr kocúrik,
vyskočil som na múrik.
Odtiaľ píšem túto báseň,
a teším sa na d'alšiu jeseň.*

*Ja som kocúr kocúrik,
som ja pekný ako nik.
Pri pohľade do zrkadla,
závidí mi každá dáma.*

*Ja som kocúr kocúrik,
zlomil som si pazúrik.
Ako budem teraz liezť,
tie klobásky pritom jest'?*

Ema Hunčíková (5.C)

GRÉCKO

*Ideme my do Grécka,
peniaze šup do vrečka.
Dobre sa tam zarába
a papier sa vyrába.
V Grécku veľmi dobre je,
do mekáča ideme.
Kúpime si hranolky,
kečup a dve uhorky.
Majú tam aj nugetky,
od nejakej baletky.
Vodička ju obleje
a pivo nám naleje.
Pivečko je dobré, chutné,
aby mala svaly hutné.*

Hádanka

*Názvy čierne, červené,
farby má však zelené.
Či špinavé, či čisté,
kúpeme sa v ňom iste.
Čo je to?*

Ema Čudaiová, 5.B

* v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije *

sláčikové kvarteto z Opery SND

Ani sme sa nenazdali a nový školský rok k nám opäť zavítal. Niektorí sme sa tešili do školy, niektorí sme ešte smútili za letnými dobrodružstvami, nikto z nás však nečakal, že hneď v prvé dni školy prežijeme umelecký a kultúrny zážitok.

14.9.2015 sa na Bezručke uskutočnil koncert huslistov z opery Slovenského národného divadla. Keďže je to kvarteto, umelci boli štyria. Predstavme si skvelých účinkujúcich:

Milan Adamec - vedúci skupiny druhých huslí,

Júlia Bolebruchová - druhý vedúci viol,

Jan Pospíšil - prvý koncertný majster skupiny violončiel,

Árpád Patkoló - koncertný majster, 1. husle.

Na sláčikových hudobných nástrojoch hrali rôzne klasické piesne od Mozarta, Beethovena a iných skladateľov. V momente, kedy zahrali známu skladbu, naši dvaja tanečníci zo 4.C začali spontánne tancovať. Bolo to nečakané, ale o to pôsobivejšie pozerat' na malých tanečníkov, ktorí s ťa profesionáli krúžili nie po parkete, ale po školskom trávniku ☺ A aká bola reakcia ostatných žiakov? Nuž niektorí s úsmevom pozorovali ich tanečný výkon, niektorí sa k tancu pridali, a aj keď nie rovnako profesionálne, ale s radosťou sa točili, vrteli a krútili do rytmu hudby s nimi.

Tomáš Obdržal a Nikolka Nemšáková zo 4.C predvádzajú svoje tanečné umenie.

↑ roztancované žiačky ☺

Ťažko povedať, čo si pomysleli naši ctení hostia o tom, že na ich koncerte vážnej hudby deti veselo tancujú. Dúfame, že ich bezprostrednosť detí neurazila, aj keď asi nie sú zvyknutí na také správanie obecnstvá. Na základe usmiatej tváre účinkujúcich však súdime, že boli spokojní a šťastní, že urobili deťom radosť. V každom prípade bol koncert pre nás príjemným spestrením začiatku školského roka. Ďakujeme za krásny umelecký zážitok.

Emma Plíhalová 6.B

Hádanky

Dve babky sedia vedľa seba. Ktorá z nich je stredná? _____

Malá žabka sedí na malom lekne. Väčšia žabka sedí na väčšom lekne a najväčšia žabka sedí na najväčšom lekne. Ktorá zmokne najviac? _____

Namáča si fúzy v mliečku,
vyhrieva sa na slniečku.
Dvíha hore dlhý chvost
a pradie si popod nos.
Kto je to? _____

Na vrbe je 10 vrabcov, odstrelil si z nich 4, koľko ich ostane na vrbe? _____

Laura Pilková, 6.B

Angličtina netradične

Hodina začalo ako každá iná angličtina. Keď za našou triedou prišla učiteľka, zistili sme, že budeme v inej učebni a budeme spojení s druhou skupinou. Keď sme prišli do učebne, hneď sme vedeli, že pôjde o ďalšiu z kopy nudných prednášok. Ale tentokrát sme sa mýlili. Nebola zlá ani nudná.

Netradičná hodina angličtiny prebehla formou prezentácie množstva fotiek, ale neboli ako vždy z Británie. Tentokrát boli z Texasu. O fotografiách nám prišli porozprávať dve sestry. **Bethany** a **Melody Berrethove**. Ukazovali nám fotky ich rodiny, domu a práce. V rodine sú piati súrodenci a pochádzajú z Texasu. Pre niektorých bolo trochu ťažšie rozumieť im, pretože mali svojský prízvuk. Ale učiteľky nám pomohli a niečo preložili.

Naša hodina angličtiny nebola jediná, kde sestry Berrethové zavítali. Navštívili nás počas dvoch dní, 10. a 16. 9. 2015. Na prvom stupni si s nimi deti zažili zábavné vyučovanie. Tancovali, spievali a dokonca vyrábali ponožkové maňušky. V druhom ročníku si žiaci vypočuli rozprávku O losovi, ktorý chcel zjesť mafin.

Starší žiaci mohli preveriť svoje schopnosti v anglickom jazyku a viesť so sestrami konverzáciu.

Deti mali možnosť ochutnať chutné čučoriedkové mafiny.

Michal Kišš, 6.B

Týždeň zdravia

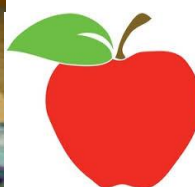
Tretí týždeň v októbri mali najmenší žiaci našej školy zábavný program, a to aj počas vyučovania. Naši učitelia im vysvetlili, aké je pre naše existovanie potrebné ovocie a zelenina.

Dni mali rozdelené podľa farby rôznych druhov ovocia. Rozprávali sa o danom ovocí, obliekali sa do farieb podľa dňa, usporiadali súťaž v jedení ovocia, pomalovali si tváre alebo si zatancovali. V pondelok to boli jabĺčka. V utorok bolo žlté, takže boli na rade banány. Streda bola oranžová, čiže mandarínky a pomaranče. Vo štvrtok zavládla fialová, čo znamená, že si deti pochutnali na čučoriedkach a slivkách.

Na záver si vyhodnotili ich aktivity, jedli zeleninu aj ovocie a nakoniec si rozdali diplomy. Tento týždeň bol určite zaujímavý pre všetkých prváčikov.

Pod'me už súťažiť!

Mgr. Gajdúšková spolu so slivkovými žiakmi z 1.B.

Mgr. Ripková a banány z 1.C.

TITANIC 20.10.2015

Pri vstupe do Incheby každý z nás dostal vstupenku na Titanic. Meno, vek, povolanie, jednoducho všetky údaje, ktoré sme o sebe potrebovali vedieť. A mohlo sa nastupovať na loď, ktorá je známa po celom svete. Na (takmer) nepotopiteľný Titanic. Pokúsim sa porozprávať vám príbeh Thomasa Browna, ktorého meno som našla na svojom lodnom lístku.

Hudbu, lenivo sa tiahnucu po strope reštaurácie, prerušoval štrngot príborov o zdobený porcelán, smiech a tiché rozhovory. Ako hotelier som bol vo svojom živle. Spolu so ženou a dcérou sme sa usadili za stôl a počkali sme na čašníka, ktorý nás obsluhoval celý večer. Po jedle sme sa vrátili do kajuty, ktorá bola na druhú triedu zariadená veľmi luxusne.

Na dverách sa otriasali päste a výkriky. Rozospato som vstal a oslovil som zrejme nie práve triezveho muža, aby odišiel do vlastnej izby. Keď hukot neutíchal, pootvoril som dvere. S prekvapením, že pozerám na člena posádky, som si vypočul jeho naliehavý hlas.

„Do lode začína vnikat' voda! Musíte sa dostať na záchranné člny!“ Než som sa stihol čokoľvek spýtať, už bol pri vedľajších dverách a budil ostatných cestujúcich. Príbehol som k posteliám a zatriasol som plecom mojej ženy Elizabeth: „Musíme ujsť,“ a prebral som aj Edith, ktorá sa s mrmlaním vyštverala z postele. Navliekli si kabáty a vybehli sme na vzduch.

Začudovane som pozrel na hudobníkov, ktorí, zrejme zmierení s osudom utopencov, neprestajne hrali na svojich nástrojoch do hukotu motorov a praskania lode. „Na člny!“ zvolal som na zvyšok svojej rodiny. Elizabeth a Edith sa rozutekali pomedzi dav a po chvíli nasadli. Prešiel som ku skupinke mužov čakajúcich na rad a sledoval som ženy veslujúce smerom k záchrane.

No dlho som nedokázal počúvať detský plač a prosby vyskakujúce spod paluby. Zbehol som dole, k izbám tretej triedy. Muži a zopár žien s deťmi stáli za mrežami a strážnikom. „Ak sa smiem spýtať...čo sa tu deje?“ neveriacky som pozrel na jeho pokojnú tvár. „Oni ešte nesmú,“ ukázal na tretiu triedu. „Musia,“ šepol som a snažil sa ho obísť. Vtom sa ale prelomili dosky tvoriace stenu chodby a dnu sa vovalila slaná voda. Strážnik vybehol hore. Vzdychol som si. Na mrežiach visel zámok. „Nemám kľúč,“ odvetil som na prosebné pohľady. Bezradne som sa potočil. Hladina sa neustále zvyšovala. Po členky, lýtka, kolená... O malú chvíľu sa chodba naplnila do polovice. A vtedy som ich uvidel. Leskli sa na jednej z vlniek. Prebrodil som sa ku zväzku kľúčov a vrátil sa k zámku. Náhodne som vybral jeden z kľúčikov. Nesedel. Druhý, tretí, štvrtý...na piaty raz zámka cvakla a roztvoril som mreže. Ženy s deťmi v náručí vybiehali von s mužmi v päťkách. Našťastie už boli všetci na palube, teda okrem mňa, keď sa pod stropom úzky priestor vzduchu, vďaka ktorému som mohol dýchať, úplne naplnil. Spokojne som pomyslel na Elizabeth, ako objíma Edith v záchrannom člne. *Sú v bezpečí.* S touto myšlienkou som prehltol posledný hlt slanej vody a privrel som oči, aby ma neštípali od soli. A potom? Potom už nebolo nič.

Musím sa priznať, že netuším, ako naozaj zomrel Thomas Brown. Ale určite mal dcéru Edith a ženu Elizabeth, bol 60-ročný hotelier z južnej Afriky a cestoval druhou triedou. A zomrel. Kto vie, či práve takto.

Tekvičková slávnosť

Tekvičková slávnosť patrí medzi oslavy jesene, ktoré realizujeme v ŠKD každý rok. Aj tento rok sa stretli rodičia a deti, aby spoločnými silami vytvorili tekvičky od výmyslu sveta. A naozaj, podarilo sa!

Ako to u nás prebiehalo? Popýtali sme sa pani vychovateľky Pavlíkovej a detí z 1.A a 1.C, pre ktoré to bola na našej škole tekvicová premiéra.

Kedy sa konala tekvičková slávnosť?

Mgr. Pavlíková: Tekvičková slávnosť sa konala 22.10.2015.

Zúčastnilo sa veľa detí?

Mgr. Pavlíková: Áno, tak ako každý rok.

Podarila sa vám tekvica?

Lily: Áno, bola pekná.

Vanes: Podľa mňa sa mi veľmi podarila.

Pomáhali vám rodičia?

Rodičia nám pomáhali. Hlavne pri vyrezávaní očí a iných častí z tekvice.

Do koľkej sa to konalo?

Mgr. Pavlíková: Slávnosť sme skončili o 17:00 aj so spoločnou fotkou tekvičkových strašidiel.

Čo všetko ste použili na dekorovanie tekvic? Marienka: Použila som šípky, čiernu jarabinu a korenie.

Lukáš a dievčatá: My sme použili jabĺčka, umelý mach, gaštany, špáradlá, listy a šarkana.

Pomenovali ste vaše tekvičky?

Áno.

A ako?

deti: Goofy, Majka, Mat'o, Luna, Ježko, Strašidlo, Duch, Ježibaba, Svetlofúz.

Čo všetko deti tvorili?

Mgr. Pavlíková: I tento rok deti tvorili tekvicové strašidlá, ale aj nádherné jesenné dekorácie.

Bavilo vás to?

Hanka: Áno, bolo to veľmi zábavné.

Sárka: Mňa na tom bavilo zapichovať špajdle, vyrezávať oči a lepiti listy.

Tradičný svetlonos, ale aj krásny ježko vznikli z tekvice.

Okrem toho, že je vyrezávanie svetlonosov z tekvic jesennou záležitosťou, spája sa aj s keltským sviatkom Halloween.

Halloween, sviatok oslavovaný večer 31. októbra, oslavujú predovšetkým deti oblečené v kostýmoch.

28.10. 2015 sa pani učiteľka Ripková so svojou triedou 1.C rozhodla urobiť si súkromný halloweensky deň. Pozrite si, aké zaujímavé, niektoré i strašidelné masky deti použili.

Začal sa nám Halloween,
tekvicu si ozdobím.
Deti chcú mať vlastnú dyňu,
tak sú pobláznené do Halloweenu.
Z duchov strach ja vôbec nemám,
preto doma s mamou sekám.
Vysekám si tekvičku,
dám si ju na poličku.
A čo k tomu ešte dodať?
Duchov počas Halloweenu sa nebáť.

Emma Plíhalová (6.B) a Zdenka Karneková (6.A)

Strašidelný príbeh 10+

Bol večer a ja som práve dopozerala môj oblúbený seriál. Mala som za sebou dlhý deň, tak som bola celkom unavená. O druhý v noci som sa zobudila na to, že do mňa niečo šťuchá. Neviem prečo, ale ako prvé som sa pozrela na stenu. Bolo tam napísané „dead“. Zľakla som sa a zvrieskla. Tatino za mnou hneď prišiel, začal mi nadávať, že či si neuvedomujem, že sú dve hodiny v noci.

Na druhú noc sa stalo to isté, ale k nápisu pribudlo „I am here“. Strašne som sa zľakla. Ale už som radšej nekričala.

Deň prebiehal normálne, skoro som na to aj zabudla. Ale potom v noci ma niečo šťuchalo tak, že ma to až bolelo a teraz tam mám dokonca aj modrinu. Pozrela som sa na stenu a tam nebolo nič, tak som sa pozrela za seba a tam stála nejaká postava. Bola to smrť. Bola úplne iná, ako som si ju predstavovala. Nemala na sebe plášť ani nedržala kosu. Bola ako normálny človek. Mala čierne vlasy a na sebe čierny oblek, ale nevidela som ju úplne jasne, bola rozmazaná.

Ani som sa nepohla, lebo by som musela prebehnúť okolo nej. Ukázala na seba a potom na stenu. Až potom som pochopila, čo to znamenalo... Ja som smrť. Od strachu som zhúkla. Zrazu zmizla a mama mi konečne uverila, lebo tam, kde stála, bola vypálená podlaha.

Sarah Mrvová, 6.B

Cestujúca

kúpeľňa

Bolo raz jedno kráľovstvo a v tom kráľovstve žila lenivá princezná Ochechula. Bola veľmi pyšná a taká lenivá, že ešte aj obed jej museli nosiť do postele. Nemala žiadne povinnosti, skrátka nemusela sa nikam ponáhľať. Ved' boli bohatí, a teda nebolo sa treba nikde hnať, lebo ona, nie že by si ráno išla umyť zuby. Na čo? Ved' je povedané, že dvakrát za deň, a to predsa môže byť aj o tretej poobede a o pol siedmej večer.

Takto to v kráľovstve išlo a kráľovná s kráľom si s princeznou nevedeli dať rady. Vyhrážali sa jej všelijako: „Ochechula, keď ráno nebudeš bývať hore o deviatej, nikdy z teba kráľovná nebude!“ Ochechula si stále robila, čo chcela. No d'alšie ráno, keď sa kráľ s kráľovnou zobudili, si obaja išli oči vyočiť! Prišlo toľko ľudí, čo chceli bývať v meste, v ktorom mal každý dosť peňazí, že z mesta Bohatstvo vzniklo úplne iné mesto. Už nikto, dokonca ani kráľovská rodina, nemal dostatok peňazí na vlastnú kúpeľňu. Tak teda nezostávalo im nič iné, iba vymyslieť jednu spoločnú. Ale komu by sa chcelo chodiť do stredu mesta, keď bolo približne také veľké ako celé Rusko. Vymysleli teda cestujúcu kúpeľňu. A bol vyriešený celý problém! Do kráľovstva chodila kúpeľňa o ôsmej ráno a o deviatej večer. Ak chcela princezná Ochechula niečo stihnúť, musela skôr vstávať a neskôr chodiť spať.

A mesto teda premenovali z Bohatstva na Cestujúcu kúpeľňu. Boli nakoniec radi, lebo princezná, ktorú predtým nikto nechcel, má teraz krásneho mladého a milého princa, s ktorým už majú aj malú princezničku (dúfajme, že nebude taká lenivá) a to všetko vďaka tým ľuďom. Aj tak sú všetci spokojní, je im skrátka jedno, koľko majú peňazí, keď môžu žiť v rovnakom meste ako kráľovská rodina. Ved' všetko zlé je na niečo dobré, no nie?

Ema Čudaiová, 5.B

Paródia na tri prasiatka...

Kde bolo tam bolo, v krajine, kde sa voda sypala a piesok lial, čiže na Sibíri, žili 3 prasiatka. Jedno sa volalo Dorf, druhé Rofd a tretie Ford. Rozhodli sa, že si postavia domčeky. Dorf si postavil dom z trávy, Rofd zo snehu a Ford sa ubytoval v bývalom protitankovom bunkri.

Spokojne sa im žilo, no jedného dňa na breh mora vyplavilo akési čudné zviera. Bol to vlk. Ako prvý si to všimol Rofd a hovorí: „Aha! Na breh vyplavilo akýsi chlpatý hnoj.“ Prišli k tomu a Dorf pichol do spiaceho vlka palicou. „To nie je hnoj! Je to zdochnutý mrož!“ Ostatní mu uznali za pravdu a všetci sa začali tešiť a poskakovať okolo vlka (vraj mroža). Oslavovali až do večera a rozhodli sa, že vlka zavesia dole hlavou na strom ako trofej.

O 25:01 v noci išli spať. Pár sekúnd nato sa vlk prebudil. Otvoril prvé oko, otvoril druhé oko, otvoril papuľu a polkilová slina kvacala na zem. Vlk vrhol pohľad na prasaciu osadu a akosi sa dostal dole zo stromu. Prešiel k trávovému domu. Začal fúkať. Búúú! Dorfa vystrelilo 16 metrov a pristál v kope hrdzavého železa. Vlk začal starostlivo prezerat' stebá trávy, či tam niekde nie je vypasený brav. Dorf bežal ku Rofdovmu snežnému domu. Zaklopal na veľký kameň, ktorý predstavoval dvere a kričí: „Otvor, ty lemra, vonku zúri diabol!“ Ospalý Rofd ho pustil dnu. Vlk sa však rýchlo spamätal a bežal k nim. Dorf a Rofd si mysleli, že sú v bezpečí, no o pár sekúnd sa cez strechu prevalil besný stotonočný vlk. Utiekli ventilačnou šachtou a cez malú dieru v múre vliezli do Fordovho bunkra. Zobudili ho a vysvetlili mu, aký majú problém. Ford hovorí: „Čez tú dieru v múre sa našťastie neprepchám!“ Dorf hovorí: „Ale môže vliezť cez to delo, čo tu trčí cez stenu!“ Rofd hovorí: „To by bola jeho osudová chyba! Pod'me! Nabijeme ten kanón!“

Ako povedali, tak aj urobili. A vlk naozaj prišiel. Pozrel do hlavne a po chvíľke zbytočného premýšľania vliezol dnu. Prasiatka neváhali, zapálili knôt a vlka vystrelili na Mesiac. A potom si už žili šťastne a ešte viac šťastne, a ak ich nezabila ebola, žijú aj dodnes.

Ondrej Bublavý, 8.B

Exkurzia v Žiari nad Hronom

Malí cestovatelia

V jeden októbrový deň sme sa celá 4.A stretli pred školou a nedočkavo čakali na to, kedy konečne príde náš autobus. Nečakali sme príliš dlho, no vreli sme nedočkavosťou!!! Nastúpili sme a už sa začala naša cesta do hvezdárne v Žiari nad Hronom.

Asi po dvoch hodinách cesty sme dorazili do cieľa. Vyšli sme a ohromene sme pozerali na krásu, ktorú sme videli okolo nás. To múzeum nás dostalo do pozornosti. Bolo nádherné. Vošli sme cez bránu a pozerali všade okolo seba, keď niekto skríkol, že je tu tabuľka s upozornením na zákaz fotenia! No hrôza, ale čo už. ☺ Krásne nám všetko ukázali a previedli nás dvoma časťami. Prvá bola o histórii, druhá časť predstavovala vypchaté zvieratá, poľovnícke úlovky.

Potom sme sa najedli a šli sme zas do autobusu, no nie domov, ale do hvezdárne. ☺ Tentokrát sme cestovali maximálne hodinku. Keď sme prišli na miesto, vošli sme dnu, dali sme si návleky a vyšli sme na horné poschodie. Tam nám premietli rozprávku o mimozemšťanovi a dozvedeli sme sa popri tom množstvo nových informácií. Potom sme sa presunuli do druhej miestnosti, kde si nás vyskúšali, čo sme sa naučili a čo sme si zapamätali.

Vrátili sme sa a stále sme mali pred očami tú hviezdnu krásu. Vošli sme do autobusu a začali znova počúvať hudbu. Bol to krásny deň. A dokonca sme boli v jeden deň na dvoch výletoch. ☺

Livia Joneková, 4.A

V krásny októbrový deň sme sa celá 4.A zišli pred našou školou. Išli sme do Žiaru nad Hronom. Ale dlho sme čakali na autobus. Keď konečne prišiel, tak sme nastúpili a počúvali hudbu. Cestovali sme asi dve a pol hodiny. Keď sme prišli do Múzea v Svätom Antone, tak sme sa išli najesť a išli sme na prehliadku. Prehliadka bola super. Boli tam tajné dvere, vypchaté zvieratá a rôzne šaty a nábytky. Skončila prehliadka a išli sme si rýchlo kúpiť suveníry.

Potom sme išli do hvezdárne. ☺ Keď sme tam prišli, museli sme si dať na topánky návleky. Potom prišiel sprievodca a išli sme do miestnosti, kde nám ukázal vesmírne d'alekohľady a vysvetľoval nám, ako sa s nimi pracuje. Dohovoril nám to a išli sme pozerieť film o mimozemšťanovi, ktorý pristál na planéte Mars a rozbila sa mu vesmírna loď. Skončil sa film a išli sme sa zas najesť a kúpiť si ďalšie suveníry. Stihli sme sa ešte porozprávať a potom učiteľky povedali, že už musíme ísť domov. ☺

Tak sme boli smutní a odišli sme do autobusu. Tam sme sa rozprávali a počúvali hudbu. Keď sme dorazili do Trenčína, išli sme domov. Doma sme rozprávali rodičom zážitky.

Nicole Purdešová, 4.A

Deti z tretieho ročníka sa vybrali na malý výlet do Banskej Štiavnice. Ich zážitky z odvážnej výpravy nám napísali a my vám dávame možnosť si ich teraz prečítať.

Ráno som sa zobudila do škaredého počasia. Nechcelo sa mi vstať. Potom som si však spomenula, že ideme na výlet do Banskej Štiavnice a do Svätého Antona. Rýchlo som vyskočila a išla som si umyť zuby. Tešila som sa a bola som zvedavá.

Stretli sme sa pred školou a nastúpili do autobusu. Cesta sa mi zdala dlhá. Sedela som s mojou kamarátkou Ninkou a počúvali sme hudbu. Keď sme dorazili do Svätého Antona, vystúpili sme a išli sme do areálu zámku. Prišla pre nás pani sprievodkyňa a začali sme s prehliadkou. Postupne sme prechádzali všetky miestnosti. Videli sme pekné nábytky a trofeje zvierat. Niektoré som si odfotila. Potom sme autobusom išli na námestie Banskej Štiavnice, kde sme si kúpili suveníry. Ja som si vybrala pekný kryštál.

Ďalšiu zastávku sme mali v bani. Ťaží sa tam striebro. Celkom som sa bála, ale nakoniec to nebolo až také zlé. To bola naša posledná návšteva.

Po dlhej ceste naspäť sme konečne prišli do Trenčína. Páčilo sa mi tam a výlet bol vážne super.

Sara Žilincánová, 3.B

Ráno som prišiel do našej triedy. Bol to zvláštny deň, lebo sme sa neučili. Išli sme na exkurziu.

Prvá zastávka bola vo Svätom Antone. Videli sme tam poľovnícku sálu a boli tam aj vypchaté zvieratá a vtáky. Mne sa páčili aj kráľovské izby, v ktorých boli stoličky a na nich bolo 24-karátové zlato. Bola tam aj dlhá chodba, kde po stenách viseli parohy.

Ďalej sme sa viezli cez Handlovú do Banskej Štiavnice. Tam sme sa zastavili v meste a videli vysokú školu. Kúpili sme si suveníry. Ja som si kúpil kameň kalcit.

Neskôr nás autobus doviezol k bani. Pozreli sme si video o tom, ako kedysi baníci ťažko pracovali. Konečne sme sa vybrali rovno do bane! Obliekli sme si šedé plášte a dali sme si na hlavy prilby. V rukách sme držali baterky. Tí, ktorí mali klaustrofóbiu, ostali vonku. Videli sme tam aj dieselovú mašinku, vagóny, bagre aj tatrovku.

Do Trenčína sme sa šťastne vrátili o pol siedmej. Bola to dlhá exkurzia. Bol som veľmi vyčerpaný a aj hladný. Môjmu tatovi sa kalcit veľmi páčil a brat Ondřík si ho poriadne popozeral.

Adam Sadloň 3.B

V jeden jesenný utorok sme sa všetci tretiaci zišli ráno pred školou a spoločne sme sa autobusom odviezli na exkurziu do Banskej Štiavnice. Cestou nám pán sprievodca rozprával zaujímavé veci o rieke Hron.

Prvou zastávkou bol Kaštieľ Svätý Anton. Prezreli sme si ho a v druhej časti pofotili vystavené zvieratká. Cestou cez námestie si niektorí kúpili rôzne suveníry.

Autobus nás doviezol na ďalšiu zastávku našej cesty. Bolo to banské múzeum. Po príchode nám dali lampy, prilby a plášť. Takto vyzbrojení sme sa vydali na cestu starou baňou, kde sa kedysi ťažilo striebro. Zostúpili sme až do hĺbky 530 metrov. Kráčali sme úzkymi chodbičkami. Počúvali sme rozprávania sprievodkyne o tom, ako tu kedysi pracovali baníci.

Domov sme sa vrátili po šiestej. Všetkým sa to veľmi páčilo. Som rada, že som sa zúčastnila exkurzie.

Timea Karyová 3.B

* v škole to žije * v škole to žije *

Booble ball

Futbal? Vodné gule? Nie! Futbal vo veľkých nafukovacích guliach, kde sú zrážky, stojky a kotrmelce veľmi ľahké. Všetko toto sa v našej škole odohralo 26.10. v telocvični.

Na začiatku hodiny nám vysvetlili, aké sú pravidlá. Zostavili sme tímy a zapísali sa do pavúka. Tímy bali červené a modré, trojčlenné a každý sme hrali aspoň jedno kolo.

Chalanom to išlo lepšie ako babám, ale tu to bolo takmer jedno. Najväčšiu výhodu mal ten, kto je rýchly a mohutný. Tím, ktorý vyhral, dostal zlatú/papierovú medailu.

Dobre sme si zahrali, ale po 4 minútach hrania sme sotva dýchali.

Michal Kišš, 6.B

* zážitky za bránou školy * zážitky za bránou školy *

Návšteva knižnice

V krásny novembrový deň 18.11. 2015 sme prišli do školy a chystali sme sa mať slovenčinu. O chvíľu sa však hodina skončila a potom už len kúsok matematiky a išli sme do knižnice.

Keď sme prišli do knižnice, tak nás privítali pani knihovníčky a začala nám beseda. Naša beseda bola o porekadlách a prísloviach. Beseda bola dobrá a myslím si, že aj my sme boli šikovní.

Nakoniec nám povedala pani knihovníčka, že súčasťou našej návštevy je aj kreslenie. Tak sme kreslili nejaké porekadlá, hádanky, pranostiky. Nakreslili sme obrázky a mohli sme si vybrať knižky. Trvalo nám to asi pol hodiny. Konečne sme si vybrali knihy a išli sme na autobus, ktorý nás zaviezol do školy.

Tento deň bol super. Dúfam, že ešte niekedy pôjdeme do takej tichej knižnice. ☺

Nicole Purdešová,
4.A

* naša tvorba * naša tvorba *

Každý chce byť miliónárom

Áká je vaša predstava o vašej budúcnosti? Stavil by som sa, že značná časť z vás si akosi myslí, že budete bohatí, že budete žiť ako ľudia vo filmoch. Ved' kto by nechcel byť miliónárom? A to je ten problém!

Každý nemôže byť bohatý. Aby bol jeden človek bohatý, musia byť iní chudobní. V praxi to funguje asi tak, že zatiaľ čo západná Európa, USA, Kanada, Japonsko a niektoré ďalšie krajiny sú bohaté, pričom v nich žije dokopy necelá miliarda ľudí, ostatné krajiny sú buď priemerné, alebo väčšinou chudobné. 1 miliarda ľudí je bohatá na úkor 6 miliárd chudobných. A to sú len rozdiely medzi priemermi jednotlivých krajín. Priemerný Afričan musí vyžiť z 25 eur na mesiac, zatiaľ čo majiteľ veľkej firmy v bohatej krajine zarobí 50 000 eur za hodinu. To znamená, že toľko, čo zarobí jeden bohatý človek za hodinu, by priemerný Afričan zarobil za 167 rokov.

Takže ak chcete byť miliónárom, nie je to také ľahké. Miliónárom je svetovo len jeden z 583 ľudí. Pričom v Afrike je to jeden z niekoľkých miliónov ľudí, na Slovensku jeden z niekoľkých tisícov a vo Švajčiarsku jeden zo 40 ľudí. Ale berme svetový priemer. Takže hypoteticky, ak chcete byť miliónárom, musíte byť lepší ako 583 náhodných ľudí. V čom lepší? Musíte byť chytrý, prefíkaný a musíte sa vedieť obhájiť. Hlavne sa ale nesmiete vzdávať.

Po prvé, pre začiatok úplne stačí, ak dokážete zabrániť tomu, aby ste napríklad v škole dostali poznámku za nejakú hlúposť. Používajte na svoju obhajobu to, čo je alebo naopak chyba v školskom poriadku či v Ústave Slovenskej republiky. Ak vás učiteľka pošle sťažovať sa, choďte sa sťažovať a využívajte predchádzajúce 2 dokumenty a rozum na to, aby ste dokázali svoje právo. Keď budete vedieť používať slová, využívať chyby systému a budete vedieť presvedčiť ľudí či vedieť, kedy hovoriť pravdu a kedy si prípadne pravdu upraviť, spĺňate prvú podmienku. Po druhé, musíte mať strategické premýšľanie a vedieť odhadnúť reakciu ľudí či pohotovo reagovať, a hlavne musíte mať nápady. Proste využívajte mozog. A po tretie, zhoda okolností musí hrať vo váš prospech. A ešte niečo, musíte mať plán ako zbohatnúť, lebo peniaze neprídu len tak.

Existuje ešte jedna cesta, a to mať proste talent, či už športový, herecký alebo iný. To je však niečo, čo nemôžete ovplyvniť, a tu zhoda okolností hrá omnoho väčšiu rolu. Len pár percent z boháčov zbohatlo takýmto spôsobom. Jedno je však isté, bez riskovania a bez toho, aby ste do toho dali všetko, hoci úspech nie je zaručený, sa veľmi bohatými nestanete.

Takže, čo to znamená? Ak chcete byť úspešný, nestačí o úspechu snívať, musíte sa snažiť a zdokonaľovať sa. Ale neberte si to tak, že to z vás spraví miliónárov. Len vám to niekoľkokrát zvýši veľmi, veľmi malé šance.

Ak patríte k ľuďom, čo si myslia, že peniaze nie sú potrebné k šťastiu, nemáte úplne pravdu. Bez peňazí si nemôžete dopriať jedlo a zdravotnú starostlivosť, nemôžete mať uspokojivé bývanie. To je dôvod, prečo sú chudobné krajiny nešťastné a bohaté šťastné. Proste aj šťastie niečo stojí.

Takže v skratke: nezanedbávajte školu, trochu vás pripraví na život. Učte sa, na niečo to bude. A nebojte sa bojovať za svoj názor, ak poznáte spôsob ako vyhrať.

Ondrej Bublavý, 8.B

Vianočný darček

Vianočný večierok, udalosť, ktorú majú všetky deti na našej škole rady. Každá trieda môže mať v tom čarovnom predvianočnom období večierok so svojou triednou učiteľkou v poobedných hodinách. V niektorých triedach si z prvého stupňa zachovávajú zvyk dávania darčiek. Aby to nás žiakov finančne nezruinovalo, nedávame si darček každý každému. Kto koho obdarúva, o tom rozhodne náhoda. Losovanie lístočkov s menami je vždy napínavé. Vzájomne si vymení malý podarúnek vylosovaná dvojica. Je potrebné zdôrazniť, že pri obdarúvaní naozaj nemá ísť o veľké a drahé dary. Ide len o symboliku, o dobrý pocit z toho, že niekomu urobíte radosť aj maličkosťou. Dôvodom je skôr navodenie tej pravej vianočnej nálady a pocitov. Komiks v prvom tohtoročnom čísle Záškoláčika venujeme práve téme „vianočný darček“. V našom príbehu sa stretnete so slečnou, ktorá svojou sebeckosťou a egoizmom takmer pokazí idylickú predvianočnú atmosféru v triede. Našťastie sa však všetko dobre skončí, takmer ako v rozprávkach. ☺

Pani učiteľka oznamuje, že bude vianočný večierok.

Karolína si vylosovala spolužiaka Filipa.

ÚČINKUJÚCI:

Karolína – Laura Pilková

Betka – Emma Plíhalová

Filip – Michal Kišš

Dievča, ktoré dostane darček od
Betky – Zdenka Karneková

Učiteľka (Janka Číže) –

Emma Litvová

Karolínini kamaráti:

Renko – Filip Sýkora,

Denisa – Nikolka Purdešová

Karolína si s nechutťou losuje nejakého spolužiaka, ktorému na večierku dá darček.

Karolína to ukázala svojmu kamarátovi Renkovi.

* naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba *

Karolína pred tabuľou všetkých upozorňuje, aby žiadne darčeky od nej nečakali.

5.

Ja nikomu darčeky dávať nebudem!

Prečo?

Betka príde za Karolínou a pýta sa jej, prečo nikomu nechce dať darček.

6.

Nestaraj sa!

Aký máš na to dôvod?

Zrazu sa strhne bitka medzi Betkou a Kajinmi kamarátmi.

7.

Áááú, neťahaj ma za vlasy!

Daj Karolíne pokoj!

Učiteľka ich pristihne pri bitke, napomína ich a potrestá.

8.

Nesmiete sa biť. Násilím nič nevyriešite. Dnes ste po škole.

O týždeň...Na večierku si všetci dávajú darčeky, ale Filip si pod stromčekom nič nenájde.

9.

Prečo som nedostal darček práve ja?

Karolína uvidí Filipa smutného a príde jej ľúto, že mu nedala darček. Rozhodne sa, že to naprávi.

10.

Hoci bola Karolína k Betke nepríjemná, ona jej dá druhú šancu a pomôže jej. Dá jej darček pre Filipa.

Karolína a Filip si konečne navzájom odovzdávajú vianočné darčeky.

12.

Ďakujem. Si super.

Uvedomila som si, že som bola hlúpa. Prepáč.

Tu máš. Daj to Filipovi. Zaslúži si to.

Ďakujem ti.

11.

13

Štúr 21. storočia

Tento rok vodca štúrovcov oslávil dvojsté narodeniny alebo lepšie povedané, my sme oslávil jeho narodeniny, keďže už v pokoji odpočíva na cintoríne v Modre. Ako by to asi dopadlo, keby žil v týchto časoch?

Takže po prvé, určite by nebojoval proti maďarským utlačateľom. To znamená, že by možno nikdy nestretol svojich nasledovateľov, nenapísal by všetky tie básne, ktoré nás mali prebrať zo sna a donútiť nás začať chrániť svoju vlasť, nemal by skoro milión pseudonymov (Boleslav Záhorský, Brat Sloven, Ein Slave, Ein ungarischer Slave, Karl Wildburn - a to sú len niektoré z nich), nevznikla by naša hymna (to možno iba vtedy, keby sa narodil niekto s rozmyšľaním Štúra - aj keď by to nebol on - a mal by medzi svojimi stúpecami Janka Matúšku) a nestala by sa ešte kopa vecí, o niektorých dokonca možno ani netušíme. A po druhé, nemali by sme slovenčinu takú, aká je. Možno by sme rozprávali práve po maďarsky.

Tak, a teraz to hlavné: Štúr žijúci až v roku 2015. Syn učiteľa. Jednoducho to mal v krvi, preto mi nedalo sem nedať, že by sa stal učiteľom (ktorým mimochodom aj naozaj bol).

Ruch v triede stíchol a nahradilo ho nebezpečné ticho pred búrkou. Učiteľ ho preťal prvým bleskom: „Vytiahnite si papieri.“ Za tým nasledoval hrom: „Napíšte mi učivo z predchádzajúcej hodiny.“ Zrejme by bol ten blesk aj hrom po maďarsky. (Prepáčte, ale maďarčinu naozaj neovládam a myslím, že ani vy nie, takže to bude v našej rodnej slovenčine.) Otvoril triednu knihu a zapísal učivo. O malú chvíľočku zozbieral písomky a na tabuľu načmáral nové poznámky vysvetľujúce učivo maďarskej gramatiky.

Teplá káva z automatu sa mu rozlievala po celom tele a o chvíľu bol pripravený na ďalšiu takmer nekonečnú hodinu vyučovania. Zahodil umelý pohárík a vybehol do triedy, kde si už žiaci ohryzáli nechty pred odpovedaním.

Sedel za stolom, sústredene si hrýzol do pery a monitor počítača hypnotizoval pohľadom, akoby mu chýdla obrazovka mohla do hlavy vtĺcť nápad. Hodnú chvíľu ešte pozeral do prázdneho Wordu (ako básnik príliš nevynikal v porovnaní s ostatnými štúrovcami - napísal len dve zbierky: Dumky večerní a Spevy a piesne). Nakoniec radšej otvoril Facebook a začal si písať s Jankom Kráľom.

Divný Janko: *Tak ako?*

Karl Wildburn: *Ale fajn, len mi tie decká lezú na mozog. Ako básne?*

Divný Janko: *Len ma už prosím neotravuj s tým večným uvěřňovaním!*

Karl Wildburn: *Ale sú naozaj výborní! Netuším, prečo ich nechceš vydať.*

Videné

S povzdychom vypol počítač, sadol si k televízoru s misou pukancov a čakal na Máriu (Mária Pospíšilová zohrala v Ľudovítovom živote vcelku dôležitú úlohu. Keby sa s niekým oženil, zrejme by to bola ona. Kto vie?).

Prišla až neskoro večer. Sadla si vedľa neho na gauč a zamračené pozrela na maďarskú variáciu Búrliového vína. „Stalo sa niečo?“ spýtal sa. „Šéfka,“ zamrmlala a zhltna hrst pukancov. Odrazu ho nakopla múza, sadol za počítač a otvoril ten nešťastný Word. Neprestajne tĺkol do klávesnice aj dlho potom, ako si už Mária išla ľahnúť.

Ráno, keď ešte Mária spala, celý natešený zapol tlačiareň a svoju báseň preniesol na papier. Potichu sa vrátil do spálne, hárok položil na Máriin nočný stolík a usmial sa na nápis Rozžehnaní (samozrejme, napísaný po maďarsky). Navliekol si bundu a pobral sa do práce...

Treba dodať ešte jednu poznámku. Báseň Rozžehnaní naozaj napísal a bola určená Márii Pospíšilovej. Bola však o tom, že naňho má zabudnúť, pretože sa vzdáva všetkého, aby mohol chrániť svoju vlasť. V tejto vynovenej verzii života Štúra z 21. storočia by sa teda musela volať nejaká inak a musela by byť úplne o niečom inom, nie o tom, aby sa mu nemiešala do záchranej misie Slovenska a slovenčiny...

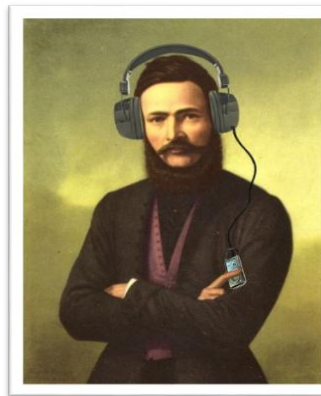
Adaptácia Štúrovej básne Rozlúčenie:

Prvá báseň je kópia pôvodnej básne Ľudovíta Štúra „Rozlúčenie“. Druhá báseň jej moderná adaptácia a tretia verzia je preklad novej modernej básne späť do štúrovskej slovenčiny. ☺

Rozlúčenie:

Zabudni, drahá, zabudni mládenca,
Nad ktorým mračná zatienili nebo;
Zabudni, drahá, zabudni na chlapca,
ktorý sa bôľ ne navždy lúči s tebou;
radšej sa zriekne všetkých svetských slastí,
nikdy však, nikdy, nikdy svojej vlasti.

Zabudni, drahá, na druha zabudni,
ktorého matka chovala pod lipou,
ktorého spevmi dojčila noci, dni,
aby tým tuhšie k rodine prilipol.
Láska sa stráca; rodina je v strasti -
neváha pre ňu zriecť sa všetkých slastí.

Závislý

Zabudni, mama, zabudni na knihy,
nad ktorými prach večný sa usadil;
Zabudni, mama, na tie okamihy,
keď som dňom-nocou sa vždy iba biflil;
radšej sa zrieknem všetkých svetských slastí,
okrem jednej: wifi záležitosti.

Zabudni, mama, na chlapca zabudni,
ktorého si ty chovala pod lipou,
ktorého čítať videla večnosti,
aby tým tuhšie k učeniu prilipol.
Múdrosť sa stráca, v strasti je učenie -
no prestať hrať počítač? To teda nie!

Závislí

Zabudni, mama, zabudni na knihy,
nad ktorými prach večný sa usadil;
Zabudni, mama, na tie okamihy,
keď som dňom-nocou sa vždy iba bifliu;
radšej sa zrieknem všetkých svetských slastí,
okrem jednej: wifi záležitosti.

Zabudni, mama, na chlapca zabudni,
ktorého si ty chovala pod lipou,
ktorého čítať videla večnosti,
aby tým tuhšie k učeniu prilipol.
Múdrosť sa stráca, v strasti je učenie -
no prestať hrať počítač? To teda áje!

Domáce zvieratá				Predložka dozadu ----- Samohláska		
Výrobca procesorov						Dievčatá po anglicky
Zoologická záhrada				Striebro (chem. značka) Veľ'a ľ'udí		
Združenie rodičov			Dubnický technologický inštitút			
0:00 - 12:00 hod. svetla			Am. FM rádio formát -----			

	Talianske jedlo	Ohromný, obrovský	100 slovom		Vzácný kov (Au)	Skratka Rakúska
Domáce zvieratá				Predložka dozadu ----- Samohláska		
Výrobca proceso- rov						Dievčatá po anglicky
Zoologická záhrada				Striebro (chem. značka) Veľá ľuď		
Združenie rodičov			Dubnický technolo- gický inštitút			
0:00 - 12:00 hod. angl.			Am. FM rádio formát ----- Dobre, v poriadku			
	Opak splnu ----- 1.spoluhlásk a v abecede				Liter ----- Meter	
Samec kravy				Majstrov- stvá sveta		

Ondrej Bublavý, 8.B

Katarína Bakayová, 5.A

* učíme sa cudzie jazyky *

NEMECKÁ TAJNÍČKA

1. Tón
2. Večer
3. Súčasnosť
4. Sladkosť
5. Pečiatka
6. Volat' sa
7. Veda
8. Smrť
9. Manželka
10. Narodeniny

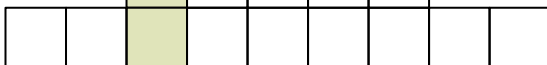
Emma Plíhalová, 6.B

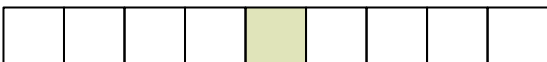
* učíme sa cudzie jazyky *

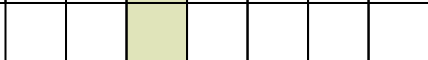
o druhému ----
pe, sám do nej padá.

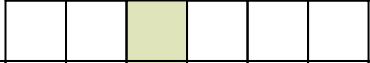
1.

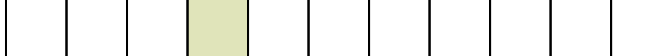
2.

3.

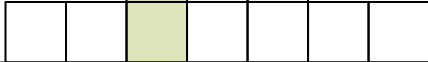
4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

15

Zmysel Vianoc

Po chodníku zapratanom jemným koberčekom vločiek išiel muž. Hlavu mu prikrýval široký neforemný klobúk, spod ktorého trčal iba nos a dlhá šedivá brada. Z pliec sa mu až po kolená hojdal obnosený kabát s množstvom záplat a chodidlá sa skrývali v širokých potrhanych topánkach. V ruke zvieral akúsi zažltnutú obálku. Neznámy zdvihol oči k nebu a na okamih zastal. Bol Štedrý večer. Z okien, ktoré lemovali ulicu, sa šírili ruka v ruke smiech, vôňa, radosť a šťastie.

Cudzinec pomaly dokrýval k prvému z domov. Váhavo stlačil zvonček a čakal. Vo dverách sa objavila buclatá žena. Založila si ruky v bok a keď požiadal o kúsok chleba či šálku horúceho čaju, so slovami, že tu nie je charita, mu zabuchla dvere pred nosom. Takto pochodil v ďalšom tucte domov. Keď začal žiadať o štipku lásky, už ho nepokladali za žobráka, ale za blázna.

Nakoniec si povzdychol a posadil sa na lavičku, ktorá sa chúlila pod závejom snehu. Bielučku perinku jemne odhrnul premrznutou rukou z latiek lavičky na zem a sadol si. Z vnútorného vrecka kabátu vytiahol ceruzu a starostlivo odbalil staručký papier z balíčka, ktorý doteraz ukrýval v bezpečí svojej ruky. Smutne sa pousmial na knihu, ktorú práve oslobodil od papierovej klietky, a otvoril ju. Zahľadel sa na svoje úhladné písmo a sústredene pokračoval v písaní.

Sú Vianoce. Áno, je pravda, že sú vo výkladoch samé zlacnené darčeky, ktoré nikto nekúpil. Áno, je pravda, že sú po celom meste rozvešané svietilka. A pravdou je aj to, že sa nad námestím vznášajú vločky spolu s vôňou punču. Lenže kde je zmysel Vianoc? Čo je vlastne zmyslom Vianoc? Samozrejme, že to všetci vieme. Ježiš. Zmyslom Vianoc je narodenie Ježiška. Lenže kde ten Ježiško je? Aspoň ja som ho teda nikde v tom predvianočnom zhone nenašiel. Skrýva sa vo výkladoch obchodných domov? Leží pod stromčekom medzi hrbou darčiek? Alebo nebudaj pobehuje po námestí pomedzi stánky trhov s pohárom punču? Ak nie, kde teda je? Ja odpoveď poznám. A netreba po ňu ani ďaleko chodiť. V hľadaní rozlúštenia tejto otázky vám pomôžem. Ježiško je v každej tichej kolede. Je v každých rozrastených očkách, nedočakavých, kedy uvidia darček, skrytý v papieri. Je v každom srdiečku, ktoré sa na jeho narodeniny teší. Ježiško je v každom z nás.

Po chvíli zdvihol hlavu a naskytl sa mu pohľad na maličký domček, stojaci cez ulicu, ktorý si doteraz nevšimol. Prekvapene zavrel knihu, zabalil ju do starej perinky z papiera a s námahou vstal. Pomaly prešiel k plotu domca, aby sa lepšie prizrel. A naozaj. Bolo tam. Dievčatko s vrkôčikmi medovej farby na pleciach a v červených šatách ho ešte stále pozorovalo. Klobúk si posunul vyššie, čím odhalil usmiate hnedé oči. Anjelská tvárička vycerila perličkové zúbky a napokon sa stratila. Po pár chvíľach sa otvorili vchodové dvere. „Ježiško! Ani nevieš, ako dlho som na teba čakala! Už som sa bála, že si k nám tento rok netrafil. No pod' ďalej!“ Zarazený cudzinec si sňal klobúk z hlavy a zaskočene prešiel po cestičke križujúcej záhradku pred domom. Dievčatko ho chňaplo za ufuľanú ruku chladnú ako ľad a vtriahlo ho dnu. „Ježiš“, oslovilo ho, „čože si mi to tento rok priniesol?“ Starčekovi zmizol úsmev z tváre. Nemá vôbec nič okrem špinavého oblečenia, ktoré doslova viselo na jeho pochudnutom tele. Vtom si spomenul na zožltnutý balíček a tajnostkársky sa usmial. „Mami, prišiel Ježiško! Ježiško prišiel!“ zvolalo dievčatko, čím prerušilo starcovo mlčanie, a do chodby vošiel mladý pár. „Dobrý večer,“ ozvala sa udivená žena a odbehla kdesi do útrobov domčeka. Muž návštevníkovi zavesil kabát na vešiak a pozval ho do kuchyne, kde už žena pripravovala kávu. Podala cudzincovi šálku a spýtala sa ho: „Večerali ste už?“ Samozrejme, že nevečeral, ale nechcel robiť žiadne starosti. Koniec koncov, je tu len náhodou a aj tá šálka kávy preňho znamenala veľa. „Áno,“ odvetil nedôverčivo, čo si žena všimla a na stôl nachystala i štvrtú sadu príborov.

Po kope chodov, ktoré do seba napratali a za ktoré starček aspoň tisíc ráz zad'akoval, sa vrátil do chodby a z vrecka koženého kabátu vylovil knihu. Za chrbotom začul cupitanie maličkých nôžok. „Samozrejme, že na teba Ježiško nezabudol, princezná. Dá ti svoj príbeh,“ podal jej ju, opäť pod'akoval za večeru a spokojne sa vytratil do ticha noci, prerušovaného bitím kostolných zvonov.

Emma Litvová, 8.A

Čo je môj štýl

V škole som drzá rebelka,
v obliekaní top modelka.
Doma som proste milá Miška,
medzi priateľmi ako múdra knižka.
V speve myslím, že som dobrá,
moja obľúbená farba je modrá.
V prírode som veľmi slušná
a v povahe mega hustá.

Michaela Szturcová, 9.B

Sova

Sova tá sa dobre správa,
svoje hukanie rozdáva.
No aj keď len cez deň spáva,
nikomu nikdy nenadáva.
Sova je vták učený
a my pri ňom nadšený.
Keď tá sova huka,
spieva si s ňou lúka.
Keď ona lieta po lese,
zvieratká tancujú na plese.
Keď sova si spánku užíva,
každý žiak pozorne počúva.
Pýtate sa na sovin sluch?
Počuje každé malé šuch.
A čo robí práve sova?
Pýta sa, či sa nám schová.
Či do kríka, nevie, či do trávy,
nerozhodnosť ju otrávi.
Najlepšia bude búť ľava,
kde prebdenú noc dospáva.

Ema Čudaiová, 5.B

Vrabec kulturista

Posilňuje vrabec vážne,
aby nemal svaly vlažné.
Dvíha pierko za pierkom,
Morduje sa s papierkom.
Problémy má so slamou,
ale túži za slávou.
Preto radšej trénuje,
s papierom sa morduje.
Sláva býva vrtkavá,
no vrabec sa nevzdáva.
Cvičí, funí, narieka,
osvieži ho glg mlieka.
Dostal silu obrovskú
na olympiádu moskovskú.
Odteraz je vstup voľný
aj pre vrabcov pol'ných.

Emma Kraus, 5.B

Svätý Mikuláš...

M
i
k
u
l
á
š

4.12.2015

Je to tu! Deň, na ktorý sa všetci tešili. Deň sčítania dobrých aj zlých skutkov, ktoré sme za celý rok vykonali. Kto dostane sladkú odmenu a kto bude v smútku pozerat' do čižmy plnej uhlia?

Ako každý rok, bol tu ten čarovný čas. Čas, kedy nás navštívi Mikuláš a jeho pomocníci.

Tento rok sme mohli túto tradíciu vykonávať práve my! Dostali sme sladké odmeny na rozdávanie. Samozrejme len dobrým deťom!

Po dôkladnej príprave na túto ťažkú úlohu sme sa vybrali rozdávať radosť do tried. Prekvapené detské tváričky (najmä tých najmenších) usmievajúce sa na nás sa dokonca postarali aj o kultúrny program venovaný iba nám. Našťastie na našej šestke sú iba šikovné a poslušné decká, takže každý dostal čokoládovú odmenu.

Dúfam, že aj o rok bude môcť Mikuláš rozdať sladkosti všetkým. Tak ho prosím nesklamte!

Anna Vancová, 9.A

Hrošík neposlúcha

Hrošík, hrošík, hrošíček,
chová sa jak čuníček.

Misku, príbor dáme mu,
prídavok za odmenu.

Už sa trochu poučil,
správaniu sa naučil.

Teraz pri stole sedáva
a lososa objednať si dáva.

Čašník mu to prinesie,
on si to sám odnesie.

Príde k nemu zajačík,
otrča mu ňufáčík.

Zajo, zajo, zajulo,
chováš sa jak mimino.

Zajaca to nahnevá,
hrošíka si premeria.

A náš milý hrošíček,
už je zas drzý čuníček.

Dáša Čechovská, 5.B

OSEMSMEROVKA

Nájdite vianočné alebo zimné slová. Ostané vám 11 písmen,
z ktorých spoznáte môj odkaz...

Z	I	R	E	B	M	E	C	E	D
Y	Y	K	E	Č	R	A	D	M	R
N	H	E	N	S	A	A	R	J	A
I	R	Č	C	E	S	L'	C	Y	U
N	A	M	A	C	U	U	P	K	R
D	U	C	V	Z	N	G	A	Č	B
Z	N	R	A	D	E	A	K	C	E
A	A	T	L	C	Ž	M	I	L	F
R	J	S	S	B	Y	I	P	V	E
P	R	!	C	Y	L	Z	D	A	L'

V
y
f
a
r
b
i

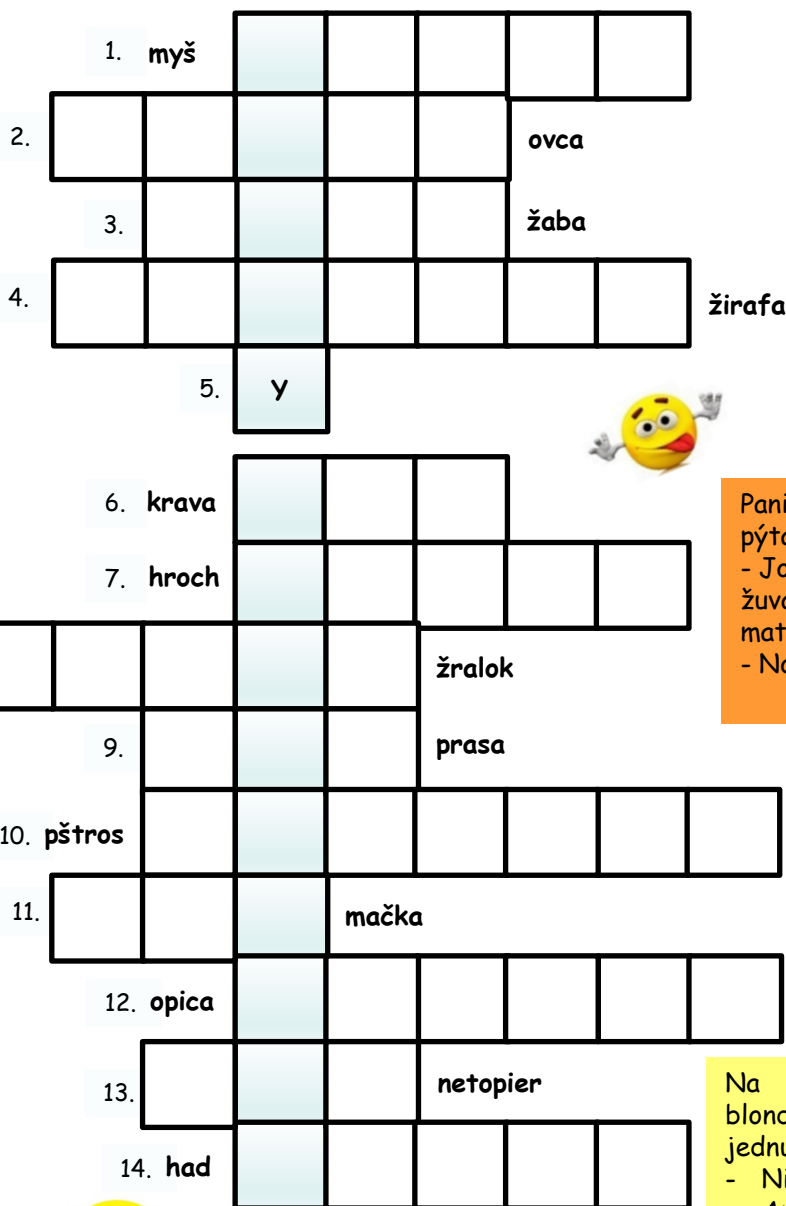
S
i
m
a

Tajnička

1. Kto má meniny 24. decembra?
2. Kto sa narodil v tento deň?
3. Kto má meniny 26. decembra?
4. Čo sa pečie na Vianoce?
5. Aká ryba sa varí na Vianoce?
6. Kvapel' v zime
7. Čo stavajú deti zo snehu?

Write 14 animals in English and solve the crossword.

E
N
G
L
I
S
H

Pani učiteľ'ka vysvetľuje v triede:
- Hovoríme, že krava sa oteľila, mačka sa okotila. Povie niekto ďalší príklad?
Móricko sa hlási:
- Prosím, žralok sa ožral.

Pani učiteľ'ka hovorí:
- Janka, povedz mi dve zámená.
- Kto? Ja?
- Výborne, máš jednotku.

Pani učiteľ'ka sa na matematike pýta Jožka:
- Jožko, mama ti dá dve žuvačky a ocko jednu, čo budeš mať?
- No predsa svieži dych.

Učiteľ'ka sa pýta Dežka:
- Dežko, máš dve jabĺčka, ak jedno zješ, čo ti ostane?
- Ohryzok.

Škola volá.
Tak nedvíhaj!!!

Na hodine zemepisu je 20 blondínok a učiteľ'. Učiteľ' vyzve jednu z nich:
- Nikol, ukážte mi na mape Ameriku.
- Nikol ide k mape a ukáže Ameriku. Učiteľ' hovorí:
- Výborne! Ďalšia otázka, kto objavil Ameriku?
19 blondínok zborovo odvetí:
- Nikol!

Filip Sýkora, 5.B

* zábava * zábava *

V škole na poslednej hodine:
- Kto odpovie prvý na moju otázku, môže ísť domov!
Jožko vyhodí tašku z okna.
Kto to bol?
- Ja, dovi!

Pani učiteľ'ka sa pýta maďarského chlapca Lászla, čo je to korytnačka:
„Taký veľký opancierovaný žaba.“

Pán majster, odrezal som si prst...
A čo si robil??!!
Takto som rezal,...aha druhý...!!

* zábava * zábava * zábava * zábava *

Rozprávajú sa dve učiteľ'ky a jedna hovorí:
- Raz som v lietadle sedela vedľa babičky s päťročným vnukom. Akonáhle sa babička dozvedela, že som učiteľ'ka, začala na vnuka naliehať, aby mi predviedol, ako vie odpočítavať. Bez váhania spustil: "20, 19, 18..."
Pochválila som ho a opýtala sa, či to vie zo školy a on mi odpovedal: "Nie, z mikrovlnnej rúry."

Učiteľ'ka nakreslí na tabuľu jablko a pýta sa detí:
- Čo to je?
- Móricko sa prihlási a povie:
- Zadok!
- Učiteľ'ka vyjde von z triedy. Po chvíli sa vráti a do triedy príde aj pán riaditeľ a vraví:
- Prečo ste dojali pani učiteľ'ku k slzám? ... a kto nakreslil na tabuľu zadok?

Príde dcéra domov a hovorí:
- Mami, dnes ma v škole zbili!
A mama na to:
- Ja viem, videla som to na youtube.

Vedeli ste, že...?(určite nevedeli!)

Svet vedy

- Cestovanie v čase je naozaj možné, ale len smerom dopredu. Podľa Einsteinovej teórie relativity čím rýchlejšie sa pohybujete a čím väčšia gravitácia na vás pôsobí, tým rýchlejšie pre vás plynie čas, takže ak by ste sa vo vesmírnej lodi veľmi priblížili rýchlosti svetla, zatiaľ čo pre vás by uplynulo pár minút, na Zemi by ubehli desiatky rokov a po návrate by ste sa nezostarnutí vrátili na Zem v budúcnosti. Ale pozor! Cesta smerom dozadu nie je možná a tiež nemožno dosiahnuť rýchlosť svetla, lebo čas by sa pre vás zastavil a vy by ste vážili viac ako celý vesmír.
- Ak by teplota vzduchu na Zemi klesla na mínus 190 °C, tak by sa vzduch premenil na kvapalinu, a z atmosféry by sa stal obrovský studený oceán. Ak by teplota klesla ešte asi o 20 °C nadol, vzduch by stuhol na pevnú tvrdú hmotu!
- Ak by ste sa dostali pod zemskú kôru do hĺbky cca 100 kilometrov, tlak a teplota v zemskom plášti (vrstve polotuhých hornín, ktorá sa v tej hĺbke nachádza), by vás premenili na diamanty! Je to spôsobené tým, že ľudské telo sa z veľkej časti skladá z uhlíka, toho istého prvku z ktorého sú diamanty.

Inteligencia zvierat

- Istá výskumníčka z USA sa pokúšala naučiť koňa šoférovať auto. Kôň mal za úlohu stlačiť plyn a brzdu, a krútiť volantom. A predstavte si, kôň perfektne šoféroval! Do bežnej premávky ho však nepustili.
- Gorily vo frankfurtskej ZOO v Nemecku obľubujú pozeranie televízora. Najviac ich fascinujú športové prenosy, pretože gorily sa domnievajú, že sú to skutočné opičie hry.
- Istá pani z toho istého mesta (†) naučila psa počítat matematické príklady. Pes pomáhal jej deťom s domácimi úlohami a dokonca vedel vyrátat druhú odmocninu. Výnimočné matematické schopnosti tohto psa potvrdili aj vedci.
- Niektorí odborníci sa domnievajú, že najhlúpejšie zviera je moriak. Moriaky na smrť vystraší aj papier poletujúci vo vzduchu a dokonca sú také hlúpe, že keď začne pršať, nenapadne im schovať sa, takže mnohé z nich premoknú a zomrú na prechladnutie.

Ľudské výtvory: stavby a stroje

- Najdlhší most sveta je Danyang-Kunshan Grand Bridge v Číne s dĺžkou až 164 kilometrov. Tento most by dokázal priamo prepojiť Bratislavu a Žilinu!
- Japonsko je krajinou železníc. Vlaky jazdia obrovskou rýchlosťou a meškania sú ojedinelé. Zatiaľ čo na Slovensku je bežné meškание vlaku 30 minút, priemerné meškание vlakov v Japonsku je 18 sekúnd! Nemožno sa preto diviť, že v Japonsku sú vlaky také obľúbené. O tom hovorí aj fakt, že všetky z top 10 najrušnejších železničných staníc sveta sú v Japonsku, a z 50 najrušnejších staníc sveta je 45 v Japonsku!
- Najvyšší rodinný dom sveta stojí v indickom meste Bombaj a má 27 poschodí. Stál okolo jednej a pol miliardy dolárov a jeho vlastníkom je miliardár Mukesh Ambani. Jeho súčasťou je súkromné kino pre 50 divákov a garáž pre 168 áut. O jeho záhradu sa stará viac ako 600 záhradníkov.

Zlé správy

- 13. apríla v roku 2036 sa k Zemi má priblížiť asteroid 99942 Apophis. Je dosť veľká pravdepodobnosť, že sa zrazí so Zemou, a ľudia možno postihnú rovnaký osud ako dinosaury. Avšak, netreba ešte robiť paniku. Je možné, že asteroid sa dovedy rozpadne na kusy alebo Zem tesne minie.
- Ľudia zvyknú na otázku, ktorá vojna bola v histórii ľudstva najhoršia, odpovedať „druhá svetová“. Táto vojna priniesla viac ako strašných 50 miliónov obetí. No pozor! Odhaduje sa, že len Briti a Španieli počas kolonizácie sveta zabili možno až 400 miliónov ľudí. Keď si to tak vezmete, tieto dve krajiny plus Portugalsko a Francúzsko vyvraždili prakticky celú Ameriku! Indiánov, Aztékov, Mayov, Inkov. Ale na rozdiel od iných krajín, tieto krajiny sa za svoju krvavú históriu ani trochu nehanbia.

Jubilejná 10. Tajomná noc

V piatok 20. novembra 2015 sa školské dvere pre nás, najmladších žiakov, otvorili až dvakrát. Najprv ráno, keď sme išli normálne do školy, a potom opäť večer o šiestej. Celí netrpezliví a zadychčaní sme vtrhli do vestibulu so všetkými taškami, karimatkami, vankúšikmi a ktovie čím ešte. Nevedeli sme sa už dočkať, kedy tá dlhoočakávaná Tajomná noc konečne začne.

Nedočkavo sme sa rozbehli do našich tried, ktoré teda rozhodne nevyzerali ako obyčajne. Aj tie boli nejaké tajomné. Všade zhasnuté, osvetľovali ich len sviečky, vyrezávané veselé tekvice alebo lampášiky. Ale ani nebolo kedy sa poriadne poobzerať, len sme hodili veci do kúta a utkali sme do fyzikálnej učebne, aby sme sa dozvedeli, čo nás čaká.

A teda čakalo nás toho naozaj dost. Najprv sme sa dozvedeli, že nám zlá čarodejníca začarovala rozprávky a my ich musíme vyslobodiť. Toho sme sa vôbec nezľakli. Posmelení nebojácnu pesničkou, v ktorej sa spievalo: „My sa nebojíme, my strach porazíme....“, presunuli sme sa do telocvične a splnením rôznych športových aj vedomostných úloh sme naše milé rozprávky vyslobodili. Popri tom sme si medzi sebou aj trochu zasúťažili. Najlepšia bola 2.A, ale treba spravodlivo priznať, že vyhrala len o malý kúsok. Ako dvaja najlepší spolu s 1.B sa preťahovali lanom a asi mali trochu viac sily.

Unavení zo súťaženia aj povzbudzovania sme sa vybrali do školskej jedálne doplniť energiu dobrou večerou. Ale ak si predstavujete, že to tam vyzeralo ako vždy, myľte sa. Jedáleň bola osvetlená len malými svietnikmi a my sme sa cítili ako v rozprávke na zámockej hostine. Aj sme tak jedli - rukami. Mäsko sme chytili do jednej, chlebič do druhej a uhorku tak na striedačku.

Dobre posilnení sme sa vybrali naspäť do učebne fyziky, kde na nás čakali tety z knižnice. Ony o rozprávkach vedia svoje, veď u nich v knižkách bývajú. Porozprávali nám o nich a ich hrdinoch kopec zaujímavých vecí a ešte sa s nami aj stihli zahrať. Ale ku koncu sme boli už trochu netrpezliví, lebo sa blížilo vyvrcholenie večera, vlastne Tajomnej noci. Prechádzka po Nebojsovej cestičke odvahy. Čože my druháci, my sme aspoň z minulého roku vedeli, čo nás čaká. Ale chudáci prváci sa aj báli. Ešteže niektorí, čo si netrúfali sami, mohli ísť aj vo dvojici. Cestička viedla cez šatne, bočné schodisko až na druhé poschodie, kde sme sa museli podpísať a potom sme už utkali do fyzikálnej učebne za našou pani učiteľkou. Všade bola tma, len maličké sviečky nám ukazovali cestu. Sem-tam sme stretli nejaké to školské strašidielko, ale bolo veľmi priateľské. Skrátka, bol to veľký zážitok. Nie každý nabral odvalu a cestičku prešiel, ale zabavili sme sa určite všetci.

Napiš, ako vyzerá školské strašidlo:

Samko: Je strašidelné.

Nikolka: Je biele a ľahučké.

Alicka: Je to upír.

Sárka: Je to duch.

Kristínka: Veľké uši hore, strašne dlhé vlasy a nos a ústa má dole.

Šimon: Má strašidelnú nočnú košeľu.

Matúš: Vyzerá desivo.

Čoho sa na cestičke budeš najviac báť:

Andrej: Tmy a duchov.

Anetka: Toho, že ma bude školské strašidlo strašiť.

Gabika: Že sa stratím.

Nikolka: Že na mňa vyskočí pán riaditeľ.

Paťo: Strašidiel a toho, že budem s nimi sám.

Porad' iným, ako prekonať strach:

Šimon: V duchu si budem strašidlá predstavovať v spodnom prádle.

Kristínka: Budem myslieť na niečo smiešne.

Maťo: Nebudem si ho všímať.

Janko: Nebudem sa na strašidlo pozerat'.

Kajka: Čapnem ho po zadku.

Kiko: Budem rýchlo bežať.

Čo sa ti na dnešnom večere najviac páčilo?

Vanda: Nebojsova cestička.

Kristínka: Tajomná strašidelná cestička.

Tomáš: Cestička odvahy.

Adam: Spanie v spacáku.

Betka: Pači sa mi celá Tajomná noc.

Maťo: Súťaže v telocvični.

Kristínka: Večera.

Anetka: Pán riaditeľ, ktorý nás strašil.

Gabika: Rozprávania tetušiek z knižnice.

T
a
j
o
m
n
á

n
o
c

žiaci a p. učiteľka Vancová z 2. B

* naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba *

Balíček

Bolo naozaj krásne. Zajtra sú Vianoce, čomu nasvedčovala aj nálada námestia, po ktorom som sa prechádzala. Na chodník dopadali chumáčky snehu, pomedzi ktoré lietali deti. Dospelí sa zastavovali pri stánkoch s punčom a stretávali svojich známych. Sem tam vzduchom presvišťala snehová guľa a pristála na jednej z pestrofarebných detských bünd. Na okraji chodníka postávali väčší či menší snehuliaci a pozorovali všetko naokolo.

Odrazu som sa zľakla. „Maggie?“ vystrašene som prebehla k lavičke. Chúlilo sa na nej malé dievčatko. Moja malá sestrička. Oči upierala na výklad oproti lavičke a celé telíčko sa jej triaslo od zimy. I keď ani mne nebolo práve najteplejšie, vyzliekla som si kabát a prehodila ho cez malú Maggie. „Čo tu vlastne robíš, Maggie?“ spýtala som sa. Začula som tichý vzlyk. A d'alší. „Maggie, čo sa stalo?“ šepala som nežne. Pokrútila hlavou. Povzdychla som si a vstala som. „Pod“, vystrela som k nej ruku. Skryla do nej svoju malú dlaň a vošli sme do kníhkupectva, ktoré pred chvíľou hypnotizovala očami. Bolo tu krásne a útulne, no hlavne teplo.

„Pozri, Mary!“ natešene zvýskla. Prešla som k nej s náručou plnou kníh. Túžobne hľadela na veľkú červenú knižku so zlatožltým nadpisom. „Čo to je, Maggie?“ Ako skúsená čitateľka mi predviedla svoje prvé čítanie, ktoré bolo na jej vek naozaj dobré a vyhlásila: „Hmmm... je to... asi najlepšia kniha na svete!“ Pousmiala som sa a svoje knižky som položila na regál vedľa mňa. Knihu s červeným obalom som vytiahla z poličky. „Sú to rozprávky,“ zašepkala natešene a v očkách jej zažiarili plamienky. Otvorila som ju a začala v nej listovať. Bolo v nej plno ilustrácií. „Je naozaj pekná,“ uznala som. Potom som však pozrela na cenu a snažila sa ju ukryť pred Maggie. Fúha, tak za to by bolo toľko párov krásnych topánok! Nuž, táto kniha bola naozaj poriadne drahá. „Pod“, Maggie, už...musíme ísť.“ Smutne prikývla a vyšli sme von smerujúc domov.

Rozospato som zazívala a uchlipla si z čaju. Vianoce! Maggie práve sedela pred telkou a pozerala akúsi rozprávku. Pred ňou na stole stála miska s cereáliami. Vystrela k nej ruku, vzala si za hrst' a nasmerovala svoju dlaň k ústam. „Nie!“ vykrikla som. Nechápavo na mňa pozrela. „Neuvidíš zlaté prasiatko,“ vyhrážala som sa jej. Vystrašene na mňa hodila oči a chrumky, všetky do jednej, vrátila do misky. Neubránila som sa smiechu. Čo všetko s ňou spraví predstava, že neuvidí zlaté prasiatko! Spomenula som si na knihu, ktorú na Vianoce určite nebude mať. No, až také určité to nie je... „Hned' som späť,“ povedala som jej, prezliekla som sa a s taškou na pleci som vybehla von.

Och, samozrejme. Na Vianoce nebudú mať kníhkupectvo otvorené. Lenže mne to ani nenapadlo. Porazene som sa vrátila domov.

Vošla som do bytovky. Chodba vedúca ku schodom bola pokrytá vodou z roztopeného snehu. Prešla som ňou a vykročila som po schodoch k bytu, zmierená s prehrou.

Vzrušene sme sa prepchaté zo štedrovečernej hostiny krčili v kúpeľni a čakali sme na zvonček Ježiška. A naozaj zaznel. Nadšene sme vbehli do obývačky a spolu s celou rodinou sme sa vrhli na darčeky. Maggie nesmelo odbalovala baliaci papier a vyťahovala rôzne hračky. Keď sme už sedeli na gauči a rozprávali sa, na okamih som pod stromčekom zazrela záblesk svetla. Vzápätí zmizlo, no som si istá, že tam bolo. A Maggie si ho všimla tiež. Prebehla tam a spod hustého ihličia vytiahla ešte jeden darček. Prekvapene ho rozbalila a šťastne si privinula k hrudi knihu. Knihu s červeným obalom a zlatým nápisom.

Kde bolo, tam bolo, bolo jedno malé mestečko a v ňom bola ulica, ktorú lemovali vysoké pouličné lampy. Boli úplne rovnaké, jedna ako druhá, ale iba zvonku. Zvnútra bola každá iná. Presne tak ako ľudia. V tomto meste totiž aj lampy mali svoju dušu.

Blížili sa Vianoce. Celé mesto skrásnievalo výzdobou. Ani lampy neobišli naprázdno. Ujovia elektrikári ich celučké obliekli do blikajúcich svetielok. Ale jednu lampičku vynechali. Úplne poslednú, na konci ulice, kam len málokto chodil. Lampa veľmi zosmutnela. Všetky kamarátky sú pripravené na sviatky, veselé a svietiace, len ona jediná nie. Je tmavá a obyčajná, akoby na nej nikomu nezáležalo. Stála tam smutná a navyše všetky ostatné vyparadené kolegyně sa jej vysmievali. Bola z toho úplne nešťastná.

Vtom začula vetrík, ako sa jej prihovára: „Nebud' smutná. Ja sa porozprávam s mrázikom a skúsime ti spolu pomôcť.“ Lampe sa vrátila dobrá nálada. „Snád' sa všetko na dobré obráti,“ povedala si lampa.

Na druhý deň ráno zacítila, ako ju po lícach pohladkal mráz. A vtom si všimla, že je celá vyzdobená ľadovými kvetinami a cencúlikmi. Vyzerala, akoby bola zo striebra. Ostatné lampy sa nestihli čudovať a závidieť, taká bola krásna.

Boris Vargovič, 3.B

Snečné lúče sa odrážali od snežného koberca a prepleťali sa do smotanovobielej srsti schúlenej v tisícoch vločiek. Pošteklili čierny ňufák a prinútili majiteľa roztvoriť oči. Naskytol sa mu zaujímavý pohľad. Kopčeky ľadu a snehu sa smerom k brehu zmenšovali, až úplne zanikli v spenených vlnkách, ktoré lenivo obmývali chladnú zem. Medveďa horko-tažko vstalo a ťarbavo sa dotackalo k vode. S úžasom uvidelo svoju matku, ktorá neúnavne plávala za tuleňom. Odhodlané dobehnúť mamu nesmelo natiahlo labku, aby skúsilo vodu. A hneď ju aj odtiahlo. Ľadové kvapôčky mora sa mu leskli na kožuchu a vďaka slnku vyzerali ako zlatý šperk. Medveďa si bolo isté dvoma vecami. Raz sa naučí plávať a loviť tulene presne ako jeho mama. A taktiež vedelo, že dnes s tréningom určite nezačne.

Emma Litvová, 8.A

Kvitnutie lásky

Púčík jemný
st'a porcelán,
v tento čas temný,
napriek množstvu rán
a tvrdých úderov,
cez húštinu trnia,
tmou večernou
prediera sa, z utrpenia
rozkvitnutý ker rastie;
lístky k slnku napína
a ich krásne pozlátie
žiari z temného dna.

Láska, jemná a predsa
silná, až hory preniesť vie,
stále chce len rozrastať sa,
vzrastie v husté súkvetie.
Životom ťažkým, avšak krásnym
z lupeňov koráb sa preplaví;
ubehne množstvo času, kým
navštívi všetky prístavy.
Napokon v jednom záhadnom
pokojnom údolí,
kde spomienky sú v jednom
uzlí, navždycky zakotví.

Emma Litvová, 8.A

A prečo?

S úsmevom na perách som sa posadila na posteli a nohy som skryla do huňatých papúč. Vianoce. Zas a znova. „Maggie!“ zakričala som na moju päťročnú sestru. Pribehla ku mne z obývačky a objala ma, až som sa znova rozvalila na posteli. „Dobré ráno,“ zasmiala som sa. „Mary, vieš, že dnes má prísť Ježiško?“ v očiach sa jej zaiskrili plamienky vzrušenia. „Samozrejme, že to viem,“ prikývla som. „A vieš, že mi donesie darčeky?“ „No, počkaj, poslúchala si, Maggie?“ spýtala som sa výhražným tónom, pri ktorom sklopila oči. „Nie vždy,“ priznala sa, čím trafila do čierneho. Hyperaktívnejšie dieťa ako tohto diablika naozaj nepoznám. „Ale ak si poslúchala aspoň trochu, určite si pod stromčekom niečo nájdeš,“ žmurkla som na ňu. Ohnčky sa jej do kukadiel vrátili a ja som si vydýchla. Vážne je zložitá utišovať ju, keď plače.

„Mary?“ potáhala ma za rukáv presne v strede omše. „Hm?“ „Prečo sú Vianoce?“ Zamyslela som sa. „Maggie, teraz tíško,“ zahriakla som ju šeptom a snažila sa sústrediť na kázeň. „Ale ja to potrebujem vedieť,“ zvýšila hlas. „Fajn,“ vzdychla som si, „Vianoce sú preto, lebo sa narodil Ježiško.“ „A on nám prinesie darčeky?“ „Áno, prinesie. Teda, ehm.... ak si teda nebola ako utrhnutá z reťaze, tak áno,“ prisvedčila som. Čielko jej pret'ala dlhá vráska a obočie sa spojilo tak, že by ste v tej chvíli márne hľadali rozdiel medzi ním a písmenom V. Po chvíli krvopotného premýšľania ma opäť potáhala za rukáv. „Čo je?“ už som sa začínala hnevať, ešte aj mamina sa po nás obzerala, aby sme boli ticho. „Prečo nám nosí darčeky, keď je oslávenec? Ani na mojej oslave som ja nerozdávala darčeky, všetci ich dávali mne. Nie sú náhodou Vianoce úplne opačné?“ Tentoraz som sa zamyslela ja. Naozaj. Prečo nedávame darčeky my Ježiškovi, keď má narodeniny on a nie my? Nemáme dávať darčeky my jemu?

Emma Litvová, 8.A

ANKETA! Kto je najznámejší človek všetkých čias?

Rozmýšľali ste niekedy, kto bol najväčším človekom všetkých čias? Nemám na mysli žiadneho zápasníka sumo, ale človeka veľkého skutkami. Kto si myslíte, že najviac zmenil ľudstvo či už v dobrom alebo v zlom? Kto zanechal najväčšiu stopu v histórii ľudstva? Ponúkame vám anketu, v ktorej máte možnosť zahlasovať! Stačí napísať číslo kandidáta na hlasovací lístok dole a vhodiť ho do schránky vo vestibule.

KANDIDÁTI:

- 1. Julius Caesar** - Bol to najznámejší panovník Rímskej ríše, ktorý ju reformoval, dobyl s ňou Európu a preslávil sa ako vojenský stratég a prvý rímsky cisár. Sám odmietal, že by bol kráľom, bol len „1. medzi rovnými“.
- 2. Napoleon Bonaparte** - Legendárny francúzsky cisár, revolucionár a dobyvateľ Európy, často prirovnávaný k nášmu 1. kandidátovi - Juliusovi Caesarovi.
- 3. Albert Einstein** - Je často považovaný za najmúdrejšieho človeka všetkých čias. Tento teoretický fyzik nemeckého pôvodu kompletne zmenil pohľad ľudstva na vesmír - čas, priestor, hmotu a energiu.
- 4. Leonardo da Vinci** - Taliansky umelec a vynálezca, ktorý svojimi nápadmi predbehol dobu o stovky rokov.
- 5. Spartakus** - Najznámejší gladiátor, ktorý sa postavil mocnej Rímskej ríši, aby bojoval za slobodu otrokov.
- 6. Neil Armstrong** - Prvý človek, ktorý vstúpil na povrch Mesiaca.
- 7. Thomas Alva Edison** - Američan, ktorý objavil žiarovku a množstvo vynálezov súvisiacich s elektrickou energiou.
- 8. George Washington** - Prvý prezident USA, dnes najmocnejšej krajiny sveta.
- 9. Isaac Newton** - Jeden z najznámejších fyzikov. Jeho najznámejším skutkom bol objav gravitácie.
- 10. Wolfgang Amadeus Mozart** - Najznámejší hudobný skladateľ všetkých čias.
- 11. Krištof Kolumbus** - Objaviteľ Ameriky.
- 12. William Shakespeare** - Najznámejší spisovateľ všetkých čias.
- 13. Alexander Veľký** - Slávny dobyvateľ, ktorý ovládol územie od Grécka po Indiu.
- 14. Charles Darwin** - Prvý človek, ktorý opísal evolúciu a poprel, že človeka stvoril Boh.
- 15. Alfred Nobel** - Vynálezca dynamitu pôvodom zo Švédska. Sú po ňom pomenované Nobelove ceny.
- 16. John F. Kennedy** - Americký prezident známy ako jeden z hrdinov studenej vojny. Bol zastrelený 22. novembra 1963 v Dallase.
- 17. Abraham Lincoln** - Ďalší slávny americký prezident, ktorý bojoval za zrušenie otroctva.
- 18. Nelson Mandela** - Juhoafrický bojovník za rasovú rovnoprávnosť.
- 19. Josif Stalin** (Kontroverzná postava) - Sovietsky diktátor, ktorý sa aj napriek mnohým zlým skutkom asi najvýraznejšie zaslúžil o porážku nacistov v 2. svetovej vojne.
- 20. Vladimir Il'jič Lenin** (Negatívna postava) - Zakladateľ Sovietskeho zväzu.
- 21. Adolf Hitler** (Veľmi negatívna postava) - Vodca nacistov v 2. svetovej vojne.
- 22. Ježiš Kristus** (Totožnosť neoverená) - Zakladateľ kresťanstva, nemožno povedať, či bol jeho čin ľudstvu prospešný, alebo nie, je to náboženská postava, takže bol zaradený nakoniec kandidátnej listiny.

Ondrej Bulavý, 8.B

A
N
K
E
T
A

Hlasovací lístok

Volím Kandidáta č. _____

(Povolené je hlasovať len za jedného kandidáta z vyššie uvedených, inak bude lístok diskvalifikovaný)

Vhodiť do schránky vo vestibule

Vystrihnúť!

A
N
K
E
T
A

Trenčianske hodiny - školské kolo 9.11. 2015

1. KATEGÓRIA (1.-3. ročník) - školské kolo

1. miesto - **Nelly Masariková**, 2.C
2. miesto - **Eliška Fidesová**, 2. A
3. miesto - **Nelka Gabrhelová**, 1.B

2. KATEGÓRIA (4.-6. ročník) - školské kolo

1. miesto - **Alexandra Kudláčová**, 5.B
2. miesto - **Katarína Kaščáková**, 5.B
3. miesto - **Júlia Lukačková**, 6.A
Tomáš Kudláč, 4.A

3. KATEGÓRIA (7.-9. ročník) - školské kolo

1. miesto - **Michaela Szturcová**, 9.B
2. miesto - **Anna Vancová**, 9.A

Výtvarná súťaž

27. ročník výtvarnej súťaže
Príroda, životné prostredie a deti

2. KATEGÓRIA (1.- 4. ročník)

Viktória Chladoňová, 3.B - ocenená práca „Môj koník Sára“

Tamara Oravcová, 4.C - ocenená práca „Zvestovanie zimy“

Olympiáda v SJL Školské kolo

1. miesto - **Stela Svrbiková**, 9.B
2. miesto - **Martina Vrátna**, 9.B
3. miesto - **Emma Litvová**, 8.A

OXDOG FLORBAL ZŠ CUP 2015 Okresné kolo

Reprezentovali
a obsadili

3. miesto títo žiaci :
Michal Kozic, **Tomáš Kudláč**, (4.A), **Anna Marína Štefániková**, **Dominik Gupta**, (4.B), **Samuel Krajčík**, **Bruno Benda**, (4.C), **Tomáš Krajčovič**, **Daniel Struhár**, (3.B).

Mikulášsky futbalový turnaj

V stredu 2.12.2015 sa konal tradičný mikulášsky futbalový turnaj prvého stupňa (1. až 3. ročník) pod záštitou AS Trenčín. Zúčastnilo sa ho 8 základných škôl. Každé družstvo malo pridelených futbalistov AS Trenčín. Žiaci našej školy po vyrovnaných zápasoch a po penaltovom rozstrele vo finále obsadili skvelé **1. miesto**.

Najlepším
hráčom sa
stal náš
Raj Peco.

Gratulujeme!

N Olympiáda v ANJ

Kategória 1A

1. miesto - **Eva Hanková**, 6.A
2. miesto - **Vladimíra Jurásková**, 7.B
3. miesto - **Roman Glončák**, 7.B

Kategória 1B

1. miesto - **Samuel Vargha**, 8.A
2. miesto - **Katarína Geršiová**, 8.B
Ondrej Bublavý, 8.B
3. miesto - **Adam Štefánek**, 9.A

Kategória 1C

1. miesto - **Jaroslav Kačina**, 7. A
2. miesto - **Alex Kollárik**, 7.A

Olympiáda v NEJ

Kategória 1A

1. miesto - **Emma Lečková**, 7.A
2. miesto - **Lina Schmidt**, 7.A
3. miesto - **Jaroslav Kačina**, 7.A

Kategória 1B

1. miesto - **Martina Vrátna**, 9.B
2. miesto - **Stela Svrbiková**, 9.B
3. miesto - **Ondrej Bublavý**, 8.B

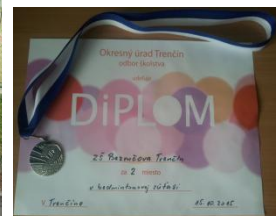
Kategória 1C

1. miesto - **Maximiliana Muchová**, 8. A

Badminton Okresné kolo

Matúš Orság a
Matúš Zuffa z 8.A
obsadili 2. miesto.

OXDOG FLORBAL ZŠ CUP 2015 Okresné kolo 5. a 6.11. 2015

5. - 7. ročník - dievčatá:

Agáta Cellerová (7.B), **Tamara Šebánová**, **Sabina Kozáková**, **Emma Lečková**, **Sára Kuciaková** (7.A), **Sára Sládek** (6.A), **Zara Demitrová**, **Monika Bunčková** (5.B) obsadili 2. miesto.

8. - 9. ročník - dievčatá:

Stela Svrbiková, **Nina Dodeková**, **Diana Drbohlavová**, **Dominika Křeháčková** (9.B), **Paulína Jandová** (9. A), **Veronika Pizúrová**, **Eliška Křištofová**, **Emma Litvová**, **Maximiliána Muchová**, **Sabina Šubová** (8.A) obsadili 3. miesto.